

дошли до края на нашето съществуване. Въ такъв случай, кажете ми: какъв е смисълът на този живот тук на земята? — Да яде човѣкъ. Не, въ яденето, което сега употребяваме, има извѣстни горчивини. Ако ти си на бойното поле и те ранятъ на нѣколко мѣста, а слѣдъ това ти дадатъ най-хубавата супица, туй ядене ползува ли те нѣщо, има ли нѣкакъв смисълъ? Тукъ те боли, тамъ те боли. Има разлика въ това, когато нѣкой здравъ човѣкъ яде, и когато нѣкой боленъ човѣкъ яде. Ние, съврѣменнитѣ хора, сме толкова паранени, та казваме, че има нѣщо въ любовта, което причинява болка, има нѣщо, което липсва въ любовта. Ние сме толкова изопачени, че като любимъ нѣкого, искаме той да се жертвува заради насъ. На какво основание? За мене, като ученикъ, важи жертвата, която ще направи, когато нѣкой учителъ, когато нѣкой виденъ ученъ ме повика отъ игрището, иска да напусна играта. Тази жертва има смисълъ, защото този човѣкъ ще ми даде нѣщо. Но, ако този човѣкъ е невѣжа и повика младитѣ въ прашната стая и ги забавлява само, какъв смисълъ има тази жертва? Ако този учителъ може да даде такива знания на ученицитѣ си, че въ тѣхъ да има смисълъ, да има разбиране на живота, това повикване го разбирамъ. Слѣдователно, когато идемъ при Любовта, ние казваме: Любовта е сила въ своето изявление. Тя дава плодове. Това вече го разбирамъ. Въ това има смисълъ. Когато Божествениятъ Духъ дойде, Той казва: „Елате да ви науча, какво нѣщо е Любовта!“. Духътъ може ли да учи? — Може, разбира се. Че кой учи? Като говоря съ устата си,